

Griffie
Parketnr. : GE66.97.35/01 SW4

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 februari 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, Isidoor, foorkramer, geboren te _____ op _____
wonende te _____
2. _____, foorkramer, geboren te _____ op _____
_____ , wonende te _____

VERDACHT VAN :

I. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5° b en c (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te _____ ten kadaster bekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

HOGER BEROEP

op 3 maart 2004 door de beklaagden
op 3 maart 2004 door de twee beklaagden

1. een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor:

- het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art. 99 § 1-5° b)
- het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten (art. 99 § 1-5° c), namelijk het plaatsen van twee woon- werkwagens te op een niet nader te bepalen tijdstip in 2001

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden, te vanaf 1 januari 2003 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003

II. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door een gesloten poortinrichting, op het terrein, gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan te op een niet nader te bepalen datum in 1995 (stuk 12) tussen 8 december 1995 en 31 december 1995;
2. en de sub 1 omschreven toestand in stand te hebben gehouden, te in de periode gaande van 1 januari 1996 tot en met 24 maart 1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2,99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

Op het terrein omschreven onder de renlastelegging A.1. Door de instandhouding van de onder A.1. omschreven toestand, te in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000.

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

**Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1
Door de instandhouding van de onder A.1. omschreven
toestand**

**Te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het
bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003**

III. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

- A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond

gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd

(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te _____ in ten kadaster gekend onder _____ eigendom toebehorende aan _____ (beschrijving werken) het oprichten van een overdekt terras (B 2,2 m, L 9,5 m, H 2,5 m) te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande in 1998
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden, te _____ in de periode gaande van 1 januari 1999 tot en met 30 april 2000

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei (B.S. 8 juni 1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

Door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1. de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben, te _____ in de periode gaande van 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 2 december 2003:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in haar middelen van verdediging,
voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester
advocaat te

De beklaagde hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter
terechtzing van 2 december 2003 verschenen, doch wordt met instemming
van de rechtbank vertegenwoordigd door meester
advocaat te

STRAFRECHTELIJK

1.
Bij proces-verbaal van 11 januari 2001 van de bouwpolitie van
werd vastgesteld dat op het perceel gelegen te
kadastraal gekend
twee woonwagens geplaatst zijn, een overdekt terras
tussen de twee woonwagens werd aangebouwd en langsheen de
Morekstraat het perceel wordt afgesloten door een gesloten poort.
De beklaagden zijn de eigenaars van voormeld perceel. Zij ontkennen
niet verantwoordelijk te zijn voor het plaatsen op voormeld perceel van
de twee woonwagens, het aanbrengen van een overdekt terras tussen
beide woonwagens in en het plaatsen van een gesloten poort.

2.
Het perceel voormeld is volgens het gewestplan
vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977 gelegen in een
woongebied. In het gebied is er geen door de Koning of bij besluit van de
Vlaamse Minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening goedgekeurd
bijzonder plan van aanleg voorzien.

Uit de toelichting van het proces-verbaal van 11 januari 2001 blijkt dat de
woonwagens zich situeren in een 2^{de} bouwzone ten opzichte van de

3.

Door het college van burgemeester en schepenen van _____ werd tijdens haar zitting van 22 maart 2001 akte genomen van de melding inzendend door _____ voor een inrichting gelegen te kadastraal bekend _____

met als

voorwerp

het exploiteren van een stalplaats

rubriek 15.1.1. (3) stalplaats voor 15 voertuigen (bedrijfsvoertuigen en caravans)

(stuk 32 en 33 strafdossier en hetzelfde stuk in kopie gevoegd in het door de beklaagden ter openbare terechtzitting van 2 december 2003 neergelegde bundel met overtuigingsstukken).

Uit de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 2 december 2003 weerhoudt de rechtbank dat de beklaagden beroepshalve foorreizigers zijn en zij onregelmatig hun domicilieadres aandoen gelet op hun beroepsactiviteit. Zij beschikken niet over een woning.

Tijdens hun verblijf op het kwestieus perceel worden de beide woonwagens bewoond. Ongeveer een drietal jaren geleden werd tussen de beide woonwagens een overdekt terras aangebouwd teneinde tijdens de overstap van de ene naar de andere woningwagen beschut te zijn tegen de weersomstandigheden.

Inmiddels zou een deel van het aanbouwstuk tussen de twee woonwagens zijn afgebroken.

De kwestieuze poort werd ongeveer een zestal jaren geleden aangebracht. Er werd geopteerd door de beklaagden voor een gesloten poort teneinde de woonwagens en het foormateriaal aan het zicht van de straat te onttrekken uit veiligheidsoverwegingen en teneinde de hond het zicht op de straat te ontnemen om te vermijden dat hij iedere voorbijganger aanblaft.

De toestand is tijdelijk, volgens de verklaringen van de beklaagde

omdat de intentie bestaat binnen enkele jaren een bouwvergunning aan te vragen voor de bouw van een woning (stuk 12 en stuk 25 strafdossier). Van de oorspronkelijke idee aldaar een loods te bouwen (stedenbouwkundige vergunning van 30 juli 1993 – stuk 34 tot 36) is afgestapt.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van _____ vordert bij wijze van herstellenvordering ten laste van de beide beklaagden met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal bekend _____

de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen door de zonder vergunning uitgevoerde constructies af te breken en/of te verwijderen. Tevens wordt gevraagd een dwangsom op te leggen van 24,79 EUR per dag vertraging dat de veroordeling tot herstel niet volledig wordt uitgevoerd.

Het college van burgemeester en schepenen van _____ heeft overwogen dat de wederrechtelijk opgerichte constructies zich, ten

opzichte van _____ in tuinstrook bevinden, deze bewoning onaanvaardbaar is gezien de woonwagens aldus een tweede bouwzone vormen en de constructies stedenbouwkundig en esthetisch onaanvaardbaar zijn binnen hun omgeving. De goede ruimtelijke ordening wordt door deze bouwvovertredingen in het gedrang gebracht.

5.

Gelet op de aktename door het college van burgemeester en schepenen van _____ van de melding voor het exploiteren van een stalplaats rubriek 15.1.1. (3) voor 15 voertuigen (bedrijfsvoertuigen en caravans) is het onderdeel van de tenlastelegging I.1. wat betreft het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens op een niet nader te bepalen tijdstip in 2001 niet naar eis van recht bewezen. Minstens is er twijfel die de beide beklaagden ten goede komen.

De overige inbreuken opgesomd onder de tenlastelegging I.1. en de tenlastelegging I.2. is naar eis van recht bewezen. Het volstaat te verwijzen naar de hiervoor gedane toelichtingen en meer bepaald de verklaringen van de eerste beklaagde en de tweede beklaagde dat zij weten dat zij zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning werken hebben uitgevoerd.

Deze vaststelling geldt tevens voor de tenlastelegging II.A.1., II.A.2., II.B, II.C, III.A1, III.A2 en III.B de eerste beklaagde en de tweede beklaagde ten laste gelegd. Ook deze feiten zijn naar eis van recht bewezen. De beide beklaagden voeren hieromtrent geen betwisting.

6.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen getuigen in hoofde van de eerste beklaagde en van de tweede beklaagde van een onwil zich te schikken naar de toepasselijke regelgeving. De eerste beklaagde en de tweede beklaagde plaatsen hun persoonlijke belangen en verlangens boven deze van de gemeenschap die baat heeft bij het correct naleven van de decretale bepalingen inzake ruimtelijk ordening.

De vraag van de beide beklaagden hen de gunst van de opschorting van veroordeling te willen verlenen, wordt niet ingewilligd. Er wordt niet aangetoond dat een straf de sociale declassering van de beide beklaagden tot gevolg heeft. Evenmin zal een straf hun latere resocialisering in het gedrang brengen.

De bij artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 inzake de ruimtelijke ordening voorziene straffen zijn een hoofdgevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR.

De op te leggen straf dient van aard te zijn de beide beklaagden duidelijk te maken dat het plegen van dergelijke inbreuken niet lonend mag en kan zijn. De op te leggen straf dient derhalve voldoende afschrikkend te zijn om te bekomen dat de beklaagden zich in de toekomst zullen onthouden van dergelijke feiten. Immers tot op de datum van de betekening van het gedinginleidend exploit dagvaarding en zelfs tot op de datum van de openbare terechtzitting van 2 december 2003 (zie zittingsblad van die datum) houden de beklaagden deze toestand in

stand goed wetend dat zij hierdoor strafbare feiten plegen en hun leefomgeving onnodig zwaar belasten. Hun voorgehouden "onmacht" (geen woning ter beschikking hebben) is ter zake niet dienend en laat niet toe ondertussen strafbare feiten te plegen.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de graad van zwaarwichtigheid van de stedenbouwkundige inbreuken ook op de omgeving, de duurtijd van de inbreuken en de volgehouden onwil hierin verandering te brengen. Tevens wordt rekening gehouden met het blanco stafverleden van de eerste beklaagde en met het gunstig strafverleden van de tweede beklaagde die één veroordeling van de politierechtbank heeft opgelopen, zodat een deel van de op te leggen geldboete met uitstel kan verleend worden.

De betichtingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste

7.

De herstelvordering van het college van burgemeester en schepenen, behoorlijk gemotiveerd naar de feiten en in rechte, dient integraal te worden ingewilligd, dit is de opgerichte constructies (meer bepaald het overdekte terras) dient afgebroken te worden, de bewoning in de tuinstrook dient beëindigd te worden en de gesloten poortinrichting dient afgebroken te worden.

Deze vordering is zowel naar de feiten als in rechte gemotiveerd.

De door het college van burgemeester en schepenen en het openbaar ministerie gevorderde verbeurte van een dwangsom van 24,79 EUR per dag vertraging in uitvoering van de herstelvordering dient opgetrokken te worden tot 25 EUR en is integraal toewijsbaar.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.01.2002, datum waarop de wet van 26 juni 2000 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 40 decimes.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede de artikelen en de wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen zoals hiervoor omschreven
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992; K.B. 23 december 1993; Programmawet 24 december 1993;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1385bis, 1385quater Ger. Wetboek

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Ontslaat _____ van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven betichting I.1, voor wat betreft het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen I.1, voor wat betreft de overige feiten, I.2, II.A1, II.A2, II.B, II.C, III.A1, III.A2, III.B SAMEN tot een **GELDBOETE van DUIZEND EUR (= 1.000 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND EUR (= 5.000 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend vijfhonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen van de uitgesproken GELDBOETE VAN DUIZEND EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 40 decimes, aldus gebracht op VIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen I.1, voor wat betreft de overige feiten, I.2, II.A1, II.A2, II.B, II.C, III.A1, III.A2, III.B SAMEN tot een GELDBOETE van DUIZEND EUR (= 1.000 EUR).

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND EUR (= 5.000 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend vijfhonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen van de uitgesproken GELDBOETE VAN DUIZEND EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 40 decimes, aldus gebracht op VIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt het herstel van het perceel gelegen te

in de vorige staat door de zonder vergunning uitgevoerde constructies af te breken en/of te verwijderen binnen de termijn van twee maanden vanaf datum van het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis, en meer bepaald :

- het verwijderen van het overdekte terras;
- het niet verder in stand houden van woonegelegenheden in de tuinzone;
- het afbreken van de volle poortafsluiting

dit alles onder de verbeurte van een dwangsom van 25 EUR per begonnen dag vertraging in uitvoering van het vonnis;
Zegt dat de verbeurte sommen toekomen aan het openbaar ministerie en de college van burgemeester en schepenen van

Zegt voor recht dat de toegestane termijn voor uitvoering van de herstellvordering geen termijn is in de zin van artikel 1385 bis van het Gerechtelijk Wetboek;

Veroordeelt de beklaagden SOLIDAIR tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 87,48 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Legt de beklaagden tevens ELK een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **VIERENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN VIER.**

Aanwezig :

-
-
-

alleenrechtsprekend rechter,
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier.